

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מערכה ראשונה

חמננה א'

(המסך סגור - דבורה יושבת על סולם בצד שמאל של המכה

דבורה: הו, אני עייפה, איזה יום נוראו נדמה לי שאני

מפריעה לכולם בכל מקום. הייתי במטבח והדודה אסתר

גרשה אותי מעט, נכנסתי לחדר והדוד גרש אותי לחצר.

אה, לוא יכולתי למצוא מקום רחוק - מעבר לאופק -

מעבר לקשת - מקום בו אהעורר ונהנה בעלמנו כל צרותי.

(טרה)

(קול סערה מתקרבת)

קולו של הדוד: דבורה, הכנסי עם הדודה למרתף - סערה גדולה מתקרבת.

קולה של הדודה: דבורה, מהרי, הסערה הזאת חזקה מאד. הכנסי למרתף!

קולו של הדוד: דבורה ודבורה איפה את?

דבורה: הו, אני באה

(סערה, דבורה נאחזת בסולם, חושך - מנגינת סערה - הסולם נופל - זבנג גדול.

חמננה ב'

(האור עולה - המסך נפתח - דבורה נכנסת לבמה - ארץ המונטניקים)

דבורה: הו, איפה אני?

מכשפת הצפון: (מוקדבון בלוי 3 מונטיקנים) ברה בואה קוסמת נכבדת

אל ארץ המונטיקים .

המונטניקים: ברה בואך .

המכשפה: אנחנני מודים לה על שחררת אותנו מידי מכשפת המזרח

הרעה והנוראה .

דבורה: אני שחררת...?

המכשפה: את הרגת אותה?

דבורה: אני... הרגתי?

המכשפה: ביתה נפל עליה והרג אותה.

דבורה: אוי ואולי!

המכשפה: אינה צריכה להצטער. היא הייתה מכשפה רעה מאד ובמסך

שנים רבות עשתה הרבה רע למונטיקנים. עלטיו שחררת אותנו.

דבורה: גמי הם המונטיקנים?

המכשפה: אלה האנשים הגרים בארץ המונטיקנים.

דבורה: גמי את?

המכשפה: אני מכשפת הצפון.

דבורה: את באמת מכשפה?

מונטיקני א': כן, אבל היא מכשפה טובה, ואנחנו אוהבים אותה.

מונטסקיני ב' : היא לא כל פה חזקה כמו המכשפה שגרה כאן, אבל היא

עוזרת לנו.

דבורה : חשבתי שכל המכשפות הן רעות.

מונטסקיני ג' : בארץ המונטיקינים ובארץ עוז השכנה היו ארבע מכשפות.

מכשפת הצפון המכשפת הדרום הן מכשפות טובות. מכשפת

המזרח והמערב הן מכשפות רעות.

מונטסקיני ב' : עכשיו הרגת את מכשפת המזרח. נשארה רק מכשפה רעה אחת-

מכשפת המערב.

דבורה : אבל יודעת אסתר אמרה לי ששתי מכשפות כנולו מתו מזמן.

מונטסקיני ג' : מי היא יודעת אסתר?

דבורה : זה דודתי הגרה בקנזיס.

מונטסקיני ג' : מה זה קנזיס?

דבורה : מה? לא שמעתם על קנזיס? זו מדינה סארצות הברית. אני

גרה בקנזיס ואני יודעת לשוב הביתה. איה אפילו לעוב הביתה?

המכשפה : אל תבכי, ילדה. אינני יודעת מה זה ארצות הברית ואיפה

זה קנזיס - אבל יש לנו כאן בארץ עוז קוסם גדול אשר יודע

הכל ויכול הכל. הוא יעזור לך לעוב הביתה.

מונטסקיני ב' : מן, נכון, הוא יעזור לה, אל תדאגי.

דבורה : אבל היכן הוא? איך אני אגיע אליו?

המכשפה:

חלכי בטביל הזהב עד שחגיגי לעיר הברקת...

דבורה:

באמת? אצא מיד לדורה.

מונסיקיני ג': רגעו רגעו הבה נעלי הכסף של מכשפת המזרח הרעה. קחי אותו

אולי יעזרה לך.

מונסיקיני ג': הרבה צגרות קטורות בפעלים אלו. אבחנה יודעים שהו נעלי

קסם. אבל איך אנה יודעים איזה קסם יש בהו.

דבורה:

(ברעלת את הפעלים) הם מתאימות בדיוק לרגלי.

מונסיקיני ג': הוחרו הדרך. סכנות רבות בה ומכשפת המערב הרעה תרצה בוודאי

לחפוט אותה.

דבורה:

האם לא תוכלה לבוא איתי? אני מפתחת.

מכשפה:

לא, לא נוכל לבוא. אבל אתן לך בשיקה ולא יקרה לך כל רע.

(מנשקת אותה) לכי לשלום ולדחיה.

(טיר של דבורה והמונסיקיני ג')

חושך - - מסך

חמונה ג'

(דבורה נִכְבְּסֶת לְפָנַי הַמָּסָה - אֹרֶךְ, עֲלֶיהָ - מְפֹזֶמֶת - מְחַפֶּסֶת אֶת הַדֶּרֶךְ - מִגִּיעַ

לְדַחֲלִיל)

הַדַּחֲלִיל : טֵלוֹם.

דְּבוּרָה : מִתְּזַהָה מִי זֶהָ? מִי זֶהָ? מִי זֶהָ?

דַּחֲלִיל : טֵלוֹם לָהּ.

דְּבוּרָה : מַה זֶהָ? דַּחֲלִיל מְדַבֵּר?

דַּחֲלִיל : מִן. מַה טֵלוֹמָהּ?

דְּבוּרָה : טוֹב, תוֹדָה. וְיֵמָה טֵלוֹמָהּ?

דַּחֲלִיל : לֹא כָל כֵּךְ טוֹב. לֹא בָעֵינַי לְהִיָּדֵם תִּקְוֶעַ פֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה הַלְהַפְחִיד

צִיפּוֹרִים.

דְּבוּרָה : הֲאֵם אֵינָה יָכוֹל לָרֶדֶת?

דַּחֲלִיל : לֹא, מִי הַמוֹט תִּקְוֶעַ בְּגָבִי.

דְּבוּרָה : תוֹצֵא אֶת הַמוֹט וְתוֹכֵל לָרֶדֶת, (מוֹצֵאָה אֶת הַמוֹט)

דַּחֲלִיל : אִי, תוֹדָה רַבָּה. בְּאֵמֶת, לֹא הִיא עֹכֵל בְּרֵאשִׁי, הִי יָחִי חוֹטֵב

עַל זֶה מְזַמֵּן.

דְּבוּרָה : מַה? אֵינוֹ לָהּ שֶׁכֵּל בְּרֵאשֶׁהּ?

דַּחֲלִיל : לֹא, רֵאשִׁי מֵלֵא קֵט. לָאֵן אֶת הוֹלְכָתָהּ?

דבורה: אני הולכת לעוז הגדול, הקוטם הפל-יכול, כדי שיעזור לי לחזור לקנזיס.

דחליל: אולי יוכל הקוטם גם להכניס לראשי קצת טבל?

דבורה: יתכן. בוא איתי ונשא אל אותו. (הם יוצאים וטריים)

חמובת ד

דבורה: אני עייפה וצמאה, בוא כנהח.

(שמעת אבחה נחריקת פחים)

דחליל: מה שמעתי? מישהו באבחה.

דבורה: בוא נראה מי באבחה כאן.

(מוצאים את איט הפח)

דבורה: או, מה יש לך? האם נוכל לעזור לך?

איט הפח: או, כן, בבקשה. אני מהנה כאן כבר שנה והעליתי חלודה.

איבני כול לזוז. קחי את פחית הסמן עם פתור הייחיים ושמני אותי.

דבורה: (מסמנה אותו).

איט הפח: או, כן...פאן...וגם בברך... או תודה, הצלת את חיי.

דבורה: איזה איש משהנה אתה. אף פעם לא ראיתי איש מפח.

איט הפח: פעם הייתי אדם רגיל, עם לב חם. אהבתי בערה. אבל מכספת

המעורב הרעה לא רצחה שנחתחן. היא שמה עיין רעה עלי.

כָּל פֶּעַם אֲבֹתַי חָלַק מִגִּנְפֵי וְהִפְחִיחַ צְרִיךְ הִיָּה לַעֲשׂוֹת לִי חֶלֶק חֲדָשׁ

מִפֶּחַ. קוֹדֶם רַגְלִי, אַחֲרֵי כֵן יָד, אַחֲרֵי כֵן אֶת הָרֵאָס. אֲבָל הוּא לֹא

יִכּוֹל הִיָּה לַעֲשׂוֹת לִי לֵב חֲדָשׁ. וְגַלִּי לֵב אֵינֶנִּי יִכּוֹל לְאַהֲרֹב

אֶת הַבְּעֵרָה הַמְחִיבֵי קִיָּיִת .

דְּבֹרָה: בּוֹא אִתְּנוּ-וַתִּבְקַשׁ מִמֶּנִּי מֵאֲרֶז עֵוֶז שִׁיתֵן לָךְ לֵב, מִדֵּי שְׂחִיבֵל

לְטָאֵת אֶת הַבְּעֵרָה שְׁלֹךְ.

דְּחַלִּיל: מֵן, בּוֹא אֲחֹנִי וְהִקְוִיטָם יַעֲזוֹר לָךְ. אֲנִי הוֹלֵךְ אֵלֶיךָ לְבִקֵּשׁ מִמֶּנִּי

שִׁיתֵן לִי לְכָל.

אִיט הַפֶּחַ: אֲנִי חוֹטֵב טַהֲדָבֵר הַחֲטוּיִב פִּי וְחֵר בְּחַיִּים זֶה הַלֵּב.

דְּחַלִּיל: וְאֲנִי חוֹטֵב טַבְלִי שִׁכַּל אֵין עֶרֶךְ לֵלֵב.

דְּבֹרָה: בּוֹא וְנִבְלֵךְ. כָּל אֶחָד לְקַמֵּל אֶת מַח שְׂחִיבֵל מִבְּקֵט.

(יוֹצְאִים - טִיר)

תְּמוּנָה ה'

(עַל מִסַּךְ מִשְׁקָרוֹ יִצֵּר. קוֹלוֹת שֶׁל חַיִּוֹת רְעוּת)

דְּבֹרָה: מַחֵי גִבִּיִם הַיַּעֲרֵר לְקִיצוֹן אֲנִי מִתְחִילָה לַפְחֹד. הָאִם הַדְּרָה אֲרֻבָּה?

אִיט הַפֶּחַ: אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ. אֲנִי פֶעַם לֹא הִיָּיתִי בַּעִיר הַבְּרִקָּה . אֲבָל אֲנִי

הִיָּה שֶׁם פֶּעַם וְהוּא טִיפֵר לִי שֶׁהַדְּרָךְ אֲרֻבָּה.

(אֲרִיָּה מִתְפַּרֵץ , מִפִּיל אֶת דְּבֹרָה וְאֶת אִיט הַפֶּחַ, נוֹטֵת אֶת הַדְּחַלִּיל)

מִכָּה אֶת הָאָרֶץ (הַסְתַּלַּק מִפֶּה. זֶה לֹא גְבוּרָה גְדוּלָה לְהַפְחִיד

אִישׁ הַפֶּה:

יֵלְדָה קֶטְנָה.

נִגְשַׁח לְאֶרֶץ גִּמְכָה אוֹתוֹ עַל אִפּוֹ) תְּחַבֵּט לָהּ. לֹא יִפֶּה לְנִשּׁוֹף

דְּבוּרָה:

דְּחַלִּיל מִסֶּכֶן טַעֲמוֹי מִשֵּׁשׁ וְלֹא יָכוֹל לְהַחְגוּגוֹ.

הֲיֵא עֲלוֹהֵי מִקְשָׁ? בְּגַלְל זֶה זֶה הִיָּה פֶל פֶּה שֶׁל.

הָאָרֶץ:

אֵתָה מֵהַג לֵב, זֶה מֵה שְׂאֵתָה.

דְּבוּרָה:

אֲנִי יוֹדֵעַ (מִנְגִּב דְּמַעַה בְּזַנֵּב) אֲנִי מֵהַג לֵב. אֲבָל מָה אֲנִי יָכוֹל

הָאָרֶץ:

לְעֲטוּחַ?

אֵיךְ יָכוֹל מֶלֶךְ הַחַיּוֹת לְהִיּוֹת פְּחָדוֹ?

דְּבוּרָה:

אֵינְנִי יוֹדֵעַ. אֲנִי שׂוֹאֵג וְכוֹלֵם מִפְּחָדִים מִמֶּנִּי. אֲבָל בְּעֵצָם

הָאָרֶץ:

אֲנִי פְּחָדוֹ. אֲנִי מִפְּחָד מְכַל דְּבַר.

מֶלֶךְ הַחַיּוֹת צָרִיךְ לְהִיּוֹת אָמִיץ.

הַדְּחַלִּיל:

בְּשַׁעַת סְכָנָה לְפִי תָמִיד דוֹפֵק בְּחֻזְקָה.

הָאָרֶץ:

תִּשְׁמַח שְׁלִפְחוֹת יֵשׁ לָהּ לֵב.

אִישׁ הַפֶּה:

אוֹלֵי הַקּוֹסִם הַגְּדוֹל מֵאַרְצֵ עֵיז? חַד לָהּ אוֹמֵץ. אֲנַחְנָה הוֹלְכִים

דְּבוּרָה:

אֵלָיו. בּוֹא אֲחֵנוּ.

אֲנִי הוֹלֵךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂכָל.

הַדְּחַלִּיל:

וְאֲנִי לֵב.

אִישׁ הַפֶּה:

וְאֲנִי - שִׁחַזִּיר אוֹתִי לְקַנְזִים.

דְּבוּרָה:

מ ע ר כ ה ש נ י ה

תמונה א'

(על שתי הממות הצדדיות עומדים בתים של עיר הפרקת. אור ירוק. אנשים ירוקי

דבורה: תראו, תראו את העיר הירוקה. זוהי בודאי עיר הפרקת.

(מתקרבים לשער השמאלי) (דבורה מצלצלת בפעמון, מופיע שומר)

השומר: מה רצונכם.

דבורה: באנו לראות את עוז הגדול.

השומר: קודם כל עליכם להרכיב משקפיים ירוקים. האור של עיר הפרקת

יסגור אתכם. (מופיעים עוד שומרים)

שומר ב': מה רצונכם?

שומר א': הם רוצים לראות את עוז הגדול.

הדחליל: האם אתם חושבים טעוץ יקבל או חנוני?

שומר ג': אין לדעת, עוז הוא קוסם גדול, והוא לא מקבל אנשים סתם.

שומר ד': אלה האנשים או חנוני.

הדחליל: האם הוא חכם?

שומר א': עוז הוא החכם מכל.

איש הפח: האם הוא בעל לב?

שומר ב': הוא בעל הלב הגדול ביותר בעולם.

האם הוא אמיץ?

האריה:

עוץ הגדול הוא גבור גדול ונורא.

שומר ב':

(שיר)

(חוֹזֵר) עוץ הגדול יקבל את פניכם. אבל עליכם לחכות

שומר ד':

עד שיקרא לכל אחד מכם לחוד.

בואו אחרי (מובילה אותם לקצה השני של המה-- לחדר)

בחורה:

(מעבר מזיקאלי , בחורה ב' באה , בפנטומימה קוראת לדבורה ,

דבורה מתיעצת עם חבריה שיושבים ומחכים , הולכת אחריה)

חמונה ב'

(מסר נפתח) (אולם מפואר של עוץ)

אני עוץ הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?

עוץ:

אני דבורה הקטנה והחלשה , באתי לבקש את עזרתך.

דבורה:

מנין לך נעלי הכסף?

עוץ:

או , הם היו של מכשפת המערב הרעה , לפני שביתתי נפל

דבורה:

עליה והרג אותה.

ומנין לך סימן הקסם על מצחך?

עוץ:

מכשפת הצפון הטובה נחנה לי נשיקת פרידה לדרך.

דבורה:

היא שלחה אותי אליך.

המה את רוצה ממני?

עוץ:

אני רוצה שתחזיר אותי לביתי בקנזיס.

דבורה:

דבורה: מה אני יכולה לעשות ?

עוץ: הרגי את מכשפת המזרח הרעה.

דבורה: איך אני יכולה לעשות דבר כזה?

עוץ: את נועלת את נעליה קבטת. יכש בהתקסט. נכנר מאד.

דבורה: אינני יודעת מהו. וחנץ מזה....

עוץ: זכרי שהמכשפה היא רעה מאד וצריכים להרוג אותה. עכשיו לכו!

(דבורה יוצאת עצובה-האור יורד-פנטומימה כמו מקודם- מעבר

מוסיקאלי. - הדחליל נכנס לאולם.)

עוץ: אני ענץ הגדול והנורא. מה רצונך?

הדחליל: אני דחליל וראשי מלא קט. באחי לבקש ממך שתתן לי מעט שגל.

עוץ: אם תהרוג את המכשפה הרעה של ארץ המערב, אלשה אותך לאיש

החכם ביותר במדינה.

הדחליל: אוי ואווי - איך אוכל לעשות דבר כזה?

עוץ: חלך עם דבורה ותצליח.

(הדחליל יוצא, אוחה הפנטומימה)

עוץ: אני עוץ הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?

איש הפח: אני עשוי מפח. אין לי לב ומשגם כך אינני יכול לאהוב.

נבקשה ממך. תן לי לב, כדי שאוכל להיות שגב בן אדם.

עוץ: עזור לדבורה להרוג את המכשפה הרעה, ואתן לך את הלב הגדול

ביותר בארץ עץ. (הארץ יוצא - פנטומימה)

עוץ: אני ענין הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?

האריה: אני אריה פחדן, אני מפחד מכל דבר. אני מבקש ממך שתתן

לי מעט אומץ לב.

עוץ: הבא לי הוכחה שהמכשפה הרעה מתה. אז אעשה אותך לגבור

הגדול ביותר במדינה.

(האריה יוצא בפחד - המסך נסגר)

(פנטומימה - לפני המסך)

תמונה ג'

דבורה: ומה נעשה עכשיו?

איש הפח: אין לנו ברירה אלא להרוג את המכשפה.

האריה: אבל אני מפחד.

הדחליל: ואני לא יודע איך.

דבורה: אני לא אראה אף פעם יותר את דודה אסתר.

איש הפח: אל תבכי, אני אעזור לך.

הדחליל: גם אני.

האריה: (מגמגם) גם אני.

דבורה: (לשומר) היכן נמצא את מכשפת המערב.

לכו בדרך שבה שנקעת השמש... עד שתגיעו. (יוצאים)

השומר:

חמונה ד' בניית המכשפה.

הה הה הה... הנה הם. נפלו ברישתי. עכשיו יהיו עבדי.

המכשפה:

(נכנסים האריה הדחליל ואיש הפח קשורים)

זרקה את כולם לכלא. הה הה הה... ואיפה דבורה?

לא העזנה לנגוע בה. יש לה נעלי פסף ואוח קוסם על המצח.

גמד א':

לא תפסל לעשות לה רע. בקשנו ממנה לבוא איתנו.

גמד ב':

את נעלי הווסף שלה אני רוצה... אני אגנוב לה אותם.

המכשפה:

הנה היא פספת.

גמד ג':

שלום לך. מדיע תפסת את החברים ~~ה~~ *ה*

דבורה:

הה הה זה... עכשיו תעבדי בשבילי תמיד. גם החברים שלך.

המכשפה:

לכי למטבח. (מחסינת מעבר - ריקוד שמחה של המכשפה)

אני צריכה את הנעליים... דבורה, דבורה, בואי הנה!

המכשפה:

הנה?

דבורה:

אתה תפסי אותם ותחזי את הרצפה!

המכשפה:

עכשיו!

דבורה:

אני לא חולצת את הנעליים?

המכשפה:

ני המכשפה הטובה נתנה לי אותם ואמרה לי. לשמור עליהן היטב.

דבורה:

(מחקרבת ומפילה את דבורה. הנעל נופלת, המכשפה תופסת אותה)

המכשפה:

דבורה: חני לי את הנעל....

המכירה: ה...ה...ה...ה...היא שלי עכשיו. עוד מעט אקבל גם את השניה.

דבורה: מרשעת כמותרו... חני לי את הנעל...

(רודפת אחריה... המכירה צוקת... דבורה לוקחת דלי מים...)

המכירה: (צועקת) לא...לא...לא מים...

זה הסוף אלי...לא מים (רצה החוצה)

דבורה: (שורפת את דלי המים) וצעקה (מוסיקה נורצת) דבורה יוצאת

החוצה לראות מה קרה בכניסת, רצה החוצה צועקת): בדחליל - אי

הח - ארזה, המכירה מוח - היא במטה - היא הייתה ערזה מסתבר

חום - המכירה מתחיל... (פאים הארזה, הדחליל, אי החום...)

מתחילים לזר המכירה מוח - פאים הגמדים הצהובים ואח"כ

מונשיקים רבים - וארזים המכירה מוח.

מ ס ר

מ ע ר כ ה ג

לפני המסך: (השמירה ממשיכים לזר את זר מוח המכירה.)

(המסך נפתח ה... בכניסת)

קולו של עוז: מין יצא?

דחליל: האנו לקבל את שכרנו.

קולו של עוז: אני צריך לחשוב בדבר.

איך הפח: מה זאת אומרת?

קולו של עוז: חזרו אלי מחר ואנן לכם תשובה.

האריה: (מתרגז) הרגנו את המלמטה ואנן לא נוהן לנו מה שהבטחת.

(נוחט) (הדחליל נבהל ומפיל את הוילון)

(מוטיע עוז הקטן)

איך הפח: (מתפיל עליה) מי את?

עוז: (מבטנת) אנן סוץ הגדול והנורא. אל תפח אומי. אעשה

כל מה שתדעו.

כולם: אה עוז אגיד לך כמה רמאי!

עוז: נכון. אני רמאי. אני אדם פשוט, קטן ופחדן. עבדתי מעם

בארקס. קצה שנים אני מרמה את האנשים כאן והם מאמינים

באני קוטט גדול. אינני יכול לעשות שום דבר למענכם.

כולם: אבל אתה מהכרת.

דחליל: מי יתן לי שכל?

איך הפח: ימני יתן לי לב?

האריה: ימני יתן לי אומץ?

עוז: טוב, אעבור לכם. (לדחליל) בוא הנהו (מוריד את הכובע

שלו, חובבי לו כובע אחר - מרכיב על אפו משקפלים) - עכשיו אתה

פרופסור.

(לאילי הפח) דאתה בוא הנהו (הולך ומביא לב גדול, אדום מכניס

לתוך החולצה שלו) הנה לק לב.

(לאריה) דאתה קח את זה (מוזג לו כוס יין מבקבוק) שחח

את זה. איך אתה מרגיש?

מלא אומץ!

האריה:

(היללה יוצאים שמחים)

(לדבורה) מודה ללא אהבה רמאי, אם פלם מאמינים לכל טסה

עוץ:

שאני אומר. דרך אגב, אני מודה לק מאד אהרבת את המכשפות

הרעות. פחדתי מהן מאד.

ואיך אגיע לקנזיס.

דבורה:

טפלוונת. האם אינך יודעת שנעלי הכסף יעל רגליך הן נעלי

עוץ:

קסט. הם יביאו אותך לכל מקום שתרצי. פשוט, צאי לדרך ואמרי

להן שאח רוצה ללכת לקנזיס.

ליום לק דבורה הקטנה. דרך צלחה -

(המסך נסגר לייט - דבורה יוצאת, שרה)

חוקר.